

[Guldberg.]

projekter indtil videre hovedsagelig bliver begrænset til Grønland.

Regeringen finder imidlertid ikke, at den danske holdning til regionalfonden først og fremmest skal baseres på en beregning, hvor man sammenholder det danske bidrag til regionalfondens budget med et skøn over, hvilke tilskud vi selv kan opnå fra fonden.

Danmark har generelt opnået en stor økonomisk fordel af sin deltagelse i EF. På denne baggrund bør man ikke fra dansk side være tilbageholdende med hensyn til at påbegynde et forholdsvis beskedent regionalpolitisk samarbejde med sigte på at hjælpe områder, hvor forholdene er væsentligt ringere end her i landet.

For Færøernes vedkommende er der det særlige problem, at stillingen for det færøske hovederhverv, fiskeriet, ikke kendes, før man kender resultaterne af den internationale havretskonference.

EFs fiskeripolitik er ikke tilfredsstillende for Færøerne i øjeblikket, men en tilpasning af den fælles fiskeripolitik til havretskonferencens resultater vil eventuelt kunne gøre det fordelagtigt for Færøerne at være med i EF.

På topmødet i København lykkedes det at få tilsagn om at holde muligheden for, at Færøerne kunne vente med at afgive sit svar ud over den i tiltrædelsestraktaten fastsatte frist, åben under hensyn til de her omtalte usikkerhedsmomenter.

Dette viste sig imidlertid at være vanskeligt, og da det endvidere viste sig, inden forhandlingerne herom var afsluttet, at det måtte konstateres, at det færøske landsstyre foretrak at give sit svar på nuværende tidspunkt og på det foreliggende grundlag, har regeringen bestræbt sig for at sikre et arrangement, hvorved færøske eksportvarer indtil videre kan ligestilles med danske.

Herudover tilstræber vi at få en erklæring om, at Fællesskabet, når havretskonferencens resultater engang kendes, på ny vil overveje sin fiskeripolitik med henblik på yderligere at fremme den økonomiske udvikling i Grønland og på Færøerne.

De andre medlemslandes stilling hertil er endnu ikke afklaret. Kommissionen arbejder med et forslag, som forhåbentlig vil tilgodese de danske ønsker.

Regeringen vil fortsat i forbindelse med

regionalfondsdrøftelserne søge at sikre sig, at den færøske afgørelse kan genovervejes efter havretskonferencen. Og under alle omstændigheder er det vores opgave at sikre en tilfredsstillende frihandelsaftale for det færøske fiskeri m. m.

På topmødet i Paris i oktober 1972 besluttede medlemslandenes stats- og regeringschefer at anmode Fællesskabets institutioner om inden udgangen af 1975 at udarbejde en rapport om en europæisk union. På topmødet i København i december 1973 besluttede stats- og regeringscheferne at fremskynde arbejdet på definitionen af en europæisk union, og de anmodede formandskabet om hurtigst muligt at fremsætte forslag herom.

Med hensyn til selve den praktiske tilrettelægning af dette arbejde med definitionen står det fast, at Fællesskabets institutioner, dvs. Det europæiske Parlament, Kommissionen og Den europæiske Domstol, skal afgive rapporter herom inden udgangen af 1975. Endvidere er der inden for rammerne af det udenrigspolitiske samarbejde taget skridt til udarbejdelse af et bidrag om dette samarbejdes relation til unionen.

På rådsmødet den 14. og 15. januar blev spørgsmålet kun drøftet med henblik på den praktiske tilrettelægning af arbejdet, og der blev ikke truffet nogen beslutninger herom.

Regeringen finder i og for sig ikke, at det i den nuværende situation i EF har den allerstørste hast med at søge at omdanne EF til en europæisk union. Vi er bedst tjent med, mener vi, at den europæiske udvikling får et organisk forløb forstået på den måde, at man ikke presser nye ting ind i institutionernes arbejde hurtigere, end behovet derfor opstår, eller end der er forståelse for i medlemslandene.

Det er derfor for tidligt at lægge sig fast på nogen bestemte danske standpunkter vedrørende selve indholdet af det fremtidige samarbejde, men det er dog min opfattelse, at efterhånden som nye områder inddrages i det allerede eksisterende samarbejde, vokser behovet for at styrke og effektivisere Fællesskabets institutioner, og at det gælder såvel Kommissionen som Parlamentet. Såvel de nationale parlamenters som Europa-parlamentets mulighed for at varetage den parlamentariske kontrol tilfredsstillende forudsætter, at de kan koncentrere sig om